

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos : a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak :

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzó küldemények intézendők: **Semináriumi épület.**

Bérmentelen levelek csak ismert kezeből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal,

hová az előfizetési pénzek, a lapla számtár hirdetések és felszólamlások küldendők: **Nagyter 136. sz. a.**

Hirdetési díjak :

Minden 5 hasábos pett-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt esz közölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

A nyilt-terben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

A „Szabolcs” t. cz. előfizetőihez.

Lapunk néhány nap mulva ismét befut egy negyedévi időköz. Három hóval idősebb lesz tehát ifjú vállalatunk és egyszersmind igen természetesen, erősebb is; kivált ha t. cz. előfizetőink részvéte és pártfogása sem fog csökkenni.

Öszinte hazafias köszönetet nyilvánítunk lapunk eddigi tisztelt előfizetőinek, akik szerény vállalatunkat anyagi és szellemi támogatásukban részesíteni kegyesek voltak; s honfíui kézsorítással fordulunk Szabolcs-megye azon tisztelt fiaihoz, akik eddig bármi okból lapunktól távol állottak: ajándékozának meg bizalmukkal s támogassák szerény vállalatunkat nehéz feladatának megoldásában.

Ami buzgalmat és igyekezetet eddig kifejtettünk lapunk körül, tettük azt azon nemes indokból, hogy forrón szeretett hazánknek s a közügyeknek azáltal is némi szolgálatot tegyünk.

Tudva azt, hogy az embert emberré egyedül a társadalmi élet, a művelődés és okulás teszi: mi mulasztottunk el egyetlen alkalmat sem, hogy majd ez, majd ama napi kérdés felől, tájékozást, irányt adjunk lapunk t. olvasóinak.

Oktatni, nevelni fogjuk ezután is a népet, hogy: „tudja felfogni emberiségi hivatását, tanulja szeretni hazáját, megismerni alkotmányát, történetét, tisztelni a törvényt és észszerűen élni jogaival.” Mert ez az a cél, mely felé népiünket vezetni kell, hogy végre ne csak polgárok, hanem hazafiak és emberek is legyenek.

Iparkodni fogunk, hogy lapunkat, mely most sem áll az utolsó közt, minden tekintetben emeljük. Jelszavunk ezentulra is a „szabad elvű haladás” leend.

Különösen ajánljuk lapunkat a községeknek; miután ezélunk a jövő évnegyedben, hogy a „Szabolcs”-ot a megyei közigazgatási hatóság közlönyévé tegyünk, mely mint ilyen, minden felsőbb és megyei szabályrendeleteket hozni fog.

Az előfizetési feltételek maradnak az eddigiék, vagyis egész évre 4-, félévre 2-, negyedévre 1 frt.

Az előfizetési díjak beküldésénél, kérjük a postautalványt venni igénybe.

Nyiregyháza, jun. 21.

A szerkesztőség.

A lapkiadó-társulat.

A nők társadalmi és politikai állása hazánkban.

IV.

Az eddig elmondottakból kétségtelen, hogy a magyar nők oly kiváló figyelemben s kitűnő jogokban részesültek és részesülnek s mai napig, minőben régebben sehol az ismert földön, ma is csak kisebb mérvben.

Nincs tehát joguk a magyar nőknek zugolódni társadalmi és politikai állásuk nyomasztó helyzeté fölé.

A magyar törvényhozás mindig nagylelkűen gondoskodott a nőkről.

Nem a társadalmi és politikai jogok hiányában; hanem mint első közleményemben már érintém, a női hivatás fontosságának helytelen és téves felfogásában s a gyakorlatiatlan meddő nevelésben keresendő a baj gyökérok.

E bajon kell mindenkifölött segíteni.

Ugylátszik a „Pest-budai nőiparegylet” ez eszmét tűzte maga elé, midőn nőipar és kereskedelmi tanodát alapít.

Szívünk mélyéből üdözlhetjük a derek egyletet, eme nemes és messze kiható fontosságú eszme életrehívásáért. Adja ég, hogy ez elhintett mag mielőbb felvirágozzék! Nem is lehet az, hogy ily nagy és szép gondolat elhalna.

A nők álmaiknak egyrésze tehát valósulni fog, bár nem oly alakban és nyilatkozatban, mint ők azt álmodták. Csakis ezuton lesz rajtuk, nyomorukon és gyámoltalanságukon segítve. Ez az az irány, amelyben a nőket emancipálni lehet, sőt kell.

Mire való a politikai s a komolyabb, tudományosabb pályák utáni vágy?!

Nem gondolják meg a nőemancipáció barátai, hogy míg a nő, a nyolcz gymnasiumi osztályon keresztül a bírői vizsgáig vagy épen az ügyvédségig elérne: legszebb, legdrágább kincsét, — ifjuságát, szépségét és kellemét vesztené el.

A politika meg egyáltalában nem a nőnemnek való, még a szavazati jogot sem véve ki; bár ez ott, ahol erre jogosult férfi családtag nincs: némileg méltányosnak látszik. De hogy ezt is öntudatosan cselekedhesse a nő, szükséges, hogy a különben is igen változatos politikai helyzetet egészen ismerje: nehogy mások kezében vak eszközzé válva, csak nevetség tárgya legyen környezői előtt.

Vajjon természetesnek találja valaki azt, hogy a már a természettől is szendőbbnek, gyöngébbnek alkotott nő, aki egy hirtelen hozzá intézett kérdésre is igen sokszor elpirul és a legnagyobb zavarba jő, egyszerre mindenféle közhelyen csak úgy sűrögjön, forogjon, szónokoljon, ölelgessen, mint a férfiak?

Miért felesérlni a boldog, nyugalmas életet, a politikai jogok gyakorlatával járó ezer, meg ezer bajjal, vesződséggel?

Szoktassuk előbb a nőket az eszméhez, hogy ez kiforrhassa magát lelkeikben. Tisztítsuk előttük ennek fogalmát, hogy azután ők egész természetességgel ültessek át az életbe.

Miért előzni meg az időt, mely ugy is eljő?

Adjunk a nőnevelésnek alapos gyakorlati irányt s ha eljő az idő, eljönnek az uttörők is.

Az mag már különben is el van szórva. A szabad eszmék honából, Amerikából áthozták hozzánk is a haladás szárnyasai eme magvakat, melyek előbb-utóbb kikelnek.

Nekünk csak arra kell ügyelni, hogy a föld, a tér tiszta legyen: nehogy a gyomok a még csirában levő, nemes magvat, még a földben megsemmisítsék, vagy megmérgezzék.

Az eszme már él egyesek lelkében; a kor megszülelndi annak idejében hőseit: csak ne erőltessük az eszme fejlődését.

Készítsük elő a nemzedékeket az újszülött befogadására, mint egykor a proféták előkészítették az emberiséget, a legelső reformátor elfogadására.

Adjunk a nőnevelésnek gyakorlati irányt, adjunk a nőknek, nőiességükkel megkegyező szellemi munka által, keresetképeséget, hogy tanulják meg a világ legszebb mesterségét, — a család boldogítását, hogy ne legyenek kitéve a sorssali küzdelemnek, a megélhetés aggasztó gondjának s ami igen sokszor be szokott következni, az elsüllyedés kényszerűségén.

Nem az a nők baja, hogy nem osztoznak a férfakkal politikai jogokban; hanem az a nők baja, hogy ha megfosztatnak kenyérkeresőiktől: nincs segédeszköz, melylyel az elhunyt keresőt pótolhatnák. Az oly sok időt és phisikai erőt igénybevevő túmunkán kívül, semmi gyakorlati ismeretekkel sem bírván, nem hogy keresni tudnának, de még a talán megmentett pár száz forintokat sem képesek jövedelmezőleg befektetni. Munka, keresetforrás és képesség hiányában, csak jajveszkelnek s övéik és az emberbarátok kegyeihez kénytelenek fordulni.

Ezt a bajt kell a társadalomnak és az államnak megszüntetni.

A „Pestbudai nőiparegylet” e célzt tűzte zászlójára; azért üdvözlöm én ez egyletet és üdvözölheti mindenki, aki csak szíven hordja a nők sorsát s ohajta boldogulhatásukat és megmentésüket.

Azon tiszta szándékból, hogy ezáltal is némileg elősegísem e nemes irányzatu egylet gyarapodását, alkalmat veszek magamnak ezuttal, megismertetni olvasóimmal ez egylet célját s ajánlani azt nem csak a hölgyvilágnak, különösen pedig a nőegyleteknek; hanem a méltányosság szellemétől áthatott keblü s a dolgok mélyébe látó férfiak figyelmébe is; akiktől méltán és jogosan megvárható, hogy tehetségükhöz képest, mindent elkövessenek, a gyenge és támasz nélküli nők sorsának eme javítási nagy munkája körül. Álljanak be az egyletbe a férfiak is, mint rendes, alapító vagy pártoló tagok. Ne legyen utolsó Szabolcs-megye a jók közt; hanem előre a társadalmi reform felé!

Célja amaz egyletnek szóbeli előadások, és sajtó utján elosztatni azon előitéleteket s elhárítani azon akadályokat, melyek a női keresetképeség kifejtésének útjában állanak és előmozdítani a nők elméleti tovább képzését; valamint a nőnemnek munkaképességét külön ipar és kereskedelmi szaktanítás által kifejteni úgy, hogy a nők magukat önerejükben tiszteségesen fentarthassák.

Célja elérése végett az egylet: női ipar és kereskedelmi tanodát alapít; kiképzett növendékeknek alkalmazást szerez; raktárt állít fel a nők által készült munkák elárulási-

tására s irodát nyit a megrendelések elfogadására.

Oly nőknek, akik az ipar és kereskedelem terén komoly törekvést tanúsítanak, üzletük kezdeményezésére erejéhez képest segítyt is nyújt, mely célra egy takarékszegély- és kölcsönpénztárt alakít.

Az egylet alapító-, rendes-, pártoló- és tiszteletbeli tagokból áll.

Alapítótág minden nő vagy férfi, aki az egylet vagyonát egyszer mindenkorra legalább 50 o. é. forintnyi tőkével gyarapítja.

Rendes tag minden nő vagy férfi, aki belépésétől számítva, három évi kötelezettséggel, az egylet pénztárába évenként 2 o. é. forintot fizet.

Pártoló tagok azok, kik 3 évi kötelezettséggel évenként 1 forinttal járulnak az egylet pénztárához.

Tiszteletbeli tagokat a közgyűlés, a leginkább hazánkban a nőnevelés terén kiváló érdemeket szerzett nők és férfiak sorából választ.

A legközelebbi közleményben a leányok neveléséről s azon irányról fogok értekezni, amely szükséges arra nézve, hogy a nők rendeltetésszerű és méltányos kiképzetésben részesíthetessenek.

KÖZGYÜEK.

Szabolcsmegyei községeinek szervezete.

IV. Fejezet.

A községi jegyző kötelességei.

1. §. A jegyző a község tollvivője egyszersmind olyan előjárója, a ki a községi ügyek vezetésében képzettsége s állásánál fogva a bíróval együtt, a leghatóságban résztvenni van hivatva, mint tollvivő a község gyűlésein vagy tanácsulésain hozott határozatokról jegyzőkönyvet vezet, készíti mindazon hivatalos kimutatásokat, előterjesztéseket, melyek az állami vagy községi közigazgatás a község körében megkíván, tehát statisztikai, népmozgalmi, tűzrendőri táblázatokat és jelentéseket, s azokat utasítás szerint az illető helyre pontosan felterjeszti, a bírói rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvet ott, hol a bíró írni nem tud, vezeti. Ezenkívül a község által szabályrendelettel megállapítandó mérsékelt díjért, a községi lakosok részére azok megbízása folytán készíteni köteles mindazon ügyiratokat, folyamodványokat, szerződéseket stb., melyek a mindennapi élet alkalmi szerint szükségeltetnek.

2. §. Jelentést tesz évenként a közgyűlés előtt a lefolyt évben végzett községi ügyekről s közállapotról; ugyancsak hivatalos jelentést félévenként a szakasz szolgabírónak a községi élet minden nevezetes mozzanatáról, termények állapotáról stb.

3. §. Őre a községi lelvéltárnak, azt rendben tartja, s okmányait nyilvántartásba veszi.

4. §. A felsőbb hatóságoktól érkezett rendeleteket jegyzőkönyvbe iktatja s az ügy fontossága és természete szerint nyilvánosan köztudomásra hozza, az előjárósággal további intézkedés végett közli, vagy az egyes érdekelteleknek kiszolgáltatja. A végrehajtást igénylő rendeleteket beiktatás után a bíróval azonnal közli, azok tartalmáról őt felvilágosítja, s a végrehajtásra szorgalmazza, sőt a végrehajtást önmaga is teljesíti, ezért a törvény 90. §-a értelmében ő is felelősséggel tartozván.

5. §. Az adók kivétel és behajtása körüli eljárás a jegyző egyik legfontosabb kötelessége.

Közreműködők a személyes kereseti, házbér, ház-ostyái és jövedelmi adó kivételénél; köteles evégből a föld- és házadó alapjául szolgáló birtoknyilvántartást pontosan vezetni. A bíróval és a pénztárnokkal egyetértve, a községi törvény 120. §-ának szigorú figyelembevételével egybeállítja a községi költségvetést, előirányzatot, mely az őszi képviselői közgyűlésből, a szolgabíró által megvizsgálva, a törvényhatóság elé terjesztetik — a törvényhatóság által jóváhagyott költségvetés alapján, az adónemek, és érdekek szerint az egyéni kivétel teljesíti, s a különböző adónemeket úgy a főkönyvbe, valamint az adózó kiskönyvecskébe is, tételként előírja. Tartozik a pénztárnokot a kivétel állami és községi, valamint a fogyasztási adók behajtása körül, hivatalos eljárásában támogatni s ellenőrködni, hogy a beszedett adók a pénztárba pontosan és hiány nélkül befizetessenek. Az eltitkolásokat az adóösszeírásnál felderíteni, egyesek méltatlan túlterhelése felett ellenőrködni.

6. §. A bírói számadásokat a bíró kivanatára elkészíti, s megvizsgálás végett a tavaszi képviselői közgyűlés elé, onnan a szolgabíró útján törvényhatóság elé terjeszti.

7. §. Évenként jövelevé elkészíti a községi üjnczösszeírását, azt rendelkezésre a szolgabírónak megküldi, — a hadkötelezettségek egy külön listát magának is készíttve. Az üjnczozás iratok összeállításánál a szolgabírónak közreműködnie és segédkeznie tartozik. Ellátja az üjnczozási ügyek szabályos felszerelését. A sorshuzárnál a bíróval együtt személyesen jelen van s ott a védkötelesek, valamint a védkötelezettség érdekeire hiven felügyel.

8. §. Zeteti a szabadságot, vagy tartalékos katonák és honvédek nyilvántartására szükséges ellenőrzési iktató- és jegyzőkönyveket.

9. §. Katonai beszállásolás, vagy átvonulás alkalmával a bírónak segélyre lenni, a szállás, és élelmpénzekről jegyzőkönyvet vezetni, s azoknak igazságos kiosztása felett ellenőrködni tartozik.

10. §. Felügyelet, s ellenőrzést gyakorol a községi közigazgatás eljárása felett is, s a hol a közigazgatás kötelességeit a törvénybíró teljesíti — őt e kötelesség teljesítésében hathatósan támogatja.

11. §. A megyei közmunka összeírását a bíró közreműködése mellett pontosan teljesíti, s annak leszolgáltatását, valamint a váltáspénz beszolgáltatását is ellenőrző figyelemmel kíséri.

12. §. A marhasleveleket a bíróval együtt s mindkettő felelősségére a község pecsétével ellátva aláírja, s a használatra átvett marhaslevelekről vezetendő jegyzőkönyv alapján, félévenként a szolgabírónak beszámoló.

13. §. Ugyazintén gondoskodik a cselédrendszerbálya által ellátott és sorszámozott cselédkönyvek kiszolgáltatásáról s arról jegyzőkönyvet vezet.

14. §. Biráskodási ügyekben az 1868. 54. t. cz. 475. és 476. §-ai értelmében jár el, s eljárásáról jegyzőkönyvet vezet.

15. §. A község nevében kiállítandó levelezéseket előterjesztéseket, okmányokat aláírásával ellenjegyzi s ha a bíró írni nem tud, önmaga saját felelősségére aláírja.

16. §. A körjegyző a hivatálához tartozó kis községekben hetenkint legalább egyszer, vagy a szükséghez képest többször is, előre meghatározott napon megjelenni, s ott a bíróval egyetértve a hivatalos ügyeket intézni köteles.

V. Fejezet.

A törvénybíró s tanácsbeliek kötelességei.

1. §. A törvénybíró, a községbíró akadályoztatása esetén, mint annak helyettese, felelősség alatt végzi a bírói teendőket.

2. §. Különben a tanácsbeliekkel együtt, tartozik a községi bíró és jegyző hivatalos eljárásokban támogatni, a reá bízottakat, becsleket, végrehajtásokat stb. fogantatni, vagy azoknál közreműködni, a törvénybe és szabályrendeletekbe ütköző cselekményeket feljelenteni.

3. §. A törvénybíró a község lakosai között támadt s közigazgatási elbánás alá eső panaszos ügye-

ket, a jegyzővel, és a hitesekkel együttesen elsőfoklag intézi.

4. §. Biráskodási esetekben az 1868. 54. t. cz. 475. és 476. §-ai szerint jár el.

5. §. A törvényes eljárásban a hitesek megállapított sorrend szerint vesznek részt.

6. §. A biráskodás teljesítésére hetenkint egy meghatározott napon tanácsülés tartatik, melyen a jegyző, törvénybíró és legalább egy tanácsbeli jelenlenni kötelesek.

7. §. Szigoruan teljesíti a mezei rendőrségről szóló 1840. IX. t. cz. és a vadászatról szóló 1872. VI. t. cz. által a községre rótt kötelességeket. — A kártételek kapottakat letartóztatja, — kártérítésre kötelezi. A becslés végett hozzá folyamodó lakosok kárát, a bejelentés után haladéktalanul megbecsületes, arról a kártétvet, ha az tudva van, három nap alatt értesíti, a behajtott kártérítési összeggel az érdekelteknek beszámoló; a bírságot számadás mellett — a törvény által rendelt célra fordítja; kártérítési esetekben az 1868. 54. t. cz. esetében a békebírósgott gyakorolja, s biráskodásról a törvényszabta bizonyítványt kiállítja. Az ellenszegülőket, konok tilalom-töröket, az illetékes bíróságnak feljeleníti.

8. §. Felügyel a község tulajdonát képező erdők szabályszerűen való kezelésére.

9. §. Az erdei és mezei közös kerülok, csöszök, pásztorok stb. felfogadásáról a bíró, és jegyző egyetértésével gondoskodik.

10. §. Kötelessége a mezei gazdaság által tenyészteshez használni szokott ménlovak, bikák, kosok stb. beszerzése, s tartása iránt intézkedni, tekintettel a törvény 120. §-ára.

11. §. A mezei munkások által elvállalt munka kötelezettség teljesítésére, az ezt illető 1840. IX. t. cz. értelmében felügyelni, s az előforduló panaszos ügyben elsőfoklag határozni a törvénybíró kötelessége.

A hol külön községi közigazm nincs, a közigazm részére alább megszabott kötelességeket, a jegyző közreműködésével a törvénybíró teljesíti.

(Vége köv.)

VIDÉKI LEVELEZÉSEK.

Kis-Várda, június 29.

Engedje meg a t. szerkesztő ur, hogy mint „számfelelti” kisvárdai levelező, ezuttal én fuvhassak a különben most honn nem levő rendszer levelező trombitájába s néhány vonással leírjam az itt megtartott dalárünnepélyt.

Igaz, hogy nagy merészség ez akkor, mikor az estély mámorát ki sem heverte az ember; de másrésztől a legalkalmasabb idő; mert a benyomások s képzetek még üdők.

Igaz, hogy fejem szédül s ezzel beismerem s constatólom a jelen volt hölgyek bu-bajosságát. Még mindig röpökni látom a kecses alakokat, bár szememet, lehunytam; érem ámbrá-hó lehelletüket, szemük édesen hamiskás varázsát. Ők a felelősök, ha ily kuszált pongyolással irók.

De most! ad rem. A Kovács Károly szakértő karnagy vezetése mellett működő dalárda bevont, s fölszentelendő zászlókkal tartá felvonulását a r. cath. templom előtt, e célra elrendezett helyiségre; mindenik dalár (mintegy 30-an) mellén ott csillogott szalaggal kerítve, egy miniaturlant. A tért nagyszámú nő és halgató közönség lepte el. A dalárda rákezdte a „Hymnust” Sajnálatos hogy a kíváncsi néptömeg annyira előre hatott, miszerent a dalárok működésükben akadályozva is voltak. Majd a helybeli prépost ur hét pap segédlete mellett, teljes egyházi díszben végző a fölszentelést A zászlóanyaságot Czöbel Imréné, gr. Vay Eveline uga volt kegyes elvállalni, s mint ilyen működő Nyoszolyó-lányok voltak; a Czöbel nővérek, Garani Ilonca, és Ambrus Janka urhölgyek.

A szokásos szeg-beverések után P. K. ur tartott egy alkalmi, igazán remek beszédet, vázolja, hogy midőnapjainkban jelszava minden nemzetnek az előrehaladás anyagilag, ne feledkezzünk meg a lélekről; adjunk annak tápot; növeljük a széperzést dalban s

És ne mondj, hogy a költőnek

Jutalma e földön nincsen;

Nem kell annak a lant soha,

Aki kap a pénzen, kincses.

Kmethy István.

Ápril elseje.

(Sch. H. után németből.)

Az emelet, melyben Rump ügyvéd lakott, fényesen ki volt világítva; a szekerek egymásután robottak el a ház előtt s szolgák ugrottak le a lépcsőkről: hogy a vendégeket leszálláskor segítsék s bevezessék őket a pompásan kivilágított terembe.

Rump ügyvéd és neje előzékeny barátságossággal fogadták a vendégeket s a házi ur vídamsága által ösztönöztetve, csaknem mindenik vendég a legvibább kedélyű volt. Nevettek, enyelegtek s különböző módokon mulattatták egymást; míg végre jel adatott az asztalhoz ülésre.

A férfiak siettek választottjaikat az asztalhoz vezetni; a bor s champagner mögükből felvidíták a társaság kedélyét; a felköszöntések egymást követték.

Végre felállt a háziur s megtöltvén poharát pezsgóborral, így szólott:

„Engedjenek meg tisztelt uraim és hölgyeim, hogy önöknek egy történetkét beszéljek el ifju éveimből; ami önöket annál inkább fogja érdekelni, mivel az épen ma öt éve történt, s amely engem nem kis zavarba hozott.”

A társaság beleegyezését adta s miután megtöltte mindenki poharát, felkelt a házi ur s egy mosolygó pillantást vetvén mellette ülő nejeire, így kezdé elbeszélését:

„Tollnok voltam Hohenstein városkában, midőn

A „Szabolcs” tárcája.

Pályám elején anyámhoz.

Ha, mint gyermek, könyveimmel
Iskolából haza mentem,
Ritka nap — —, hogy el nem mondát:
„Pap légy fiam! pap légy lelkem!”

Később, hogy iskoláimat
A sors félbe-szakasztatá,
E szavak közt csököltél meg:
„Mért nem lettél fiam pappá!”

Évek folytak le, mielőtt
Elszakhadtam kebledtől;
Hosszu évek során mítem
Hallottál rossz gyermekedről.

És lásd, mit már nem is hittél, —
Mítől elment vágyad, kedved?
Elbujdosott gyermekedből
Épen ilyen, — épen ez lett.

Vagy gondolod, mivel nem látas
Rajtam sötét papi talárt, —
És mert ritkán inádkozom,
Hogy: fad nem is pap talán?!

Sötét ruhát vislek én,
Csakhogy azt senkisé nem látja...
Névtelen édes fájdalom
Az én lelkeim rendruhája.

S inádkozni nem templomba,

A sötét magyiba megyek;

Sötétben oly közel vannak

Kérvő szavakhoz az egrek.

A magány oly néma, — csöndes!

Csöndben a szív jobban dagad;

És hol a szív tele van, ott

Imádkozás a gondolat.

Imádságom egy népért esd, —

Egy nemzetnek előért;

Akit annyi bal szerenese, —

Akit annyi véres seb ért!

Mért inádkozni a honért

A költőnek feladatja;

A költőt ezent tiszte, egy

Föld fölötti kéz avatja.

De mi ez szemedben anyám?!

A szájalom könyje, melyet

Jó lelked a szegény költők

Fájdalmas éltükön ejtett?!

Ne sírj a költőknek sorsán,

S ne remegj gyermeked miatt;

A költőnek fájdalom kell,

Enélkül élete kihalt.

Ne mondj, hogy a költő szegény;

Gazdag a költőnek keble!

A valódi kincs nem földben, —

A szívemben van elvetve.

művészetben. Végül így fejezte be: „Há pedig az idő változónak, föléseréljük a lantot kardal; zászlonokat a szabadság szellője fogja lengetni s meg fogjuk mutatni, hogy a dalárok nemcsak dalolni; de mint honvédek harcolni is fognak tudni. E köztétessel fogadott beszéd után, a dalárda „Együttünk zászlója im itt lobog” című dalt zeng, szabatosan és jól.

A zászló nehéz fehér-selyem, virágokkal; szalagjai (a grófnő mint zászlóánya ajándéka) pirosak és zöldék grönnyörű himzessel és fölirattal; a zászló felső részén lant. A zászló szalagja mint halljuk 150 ft volt, s az egész zászló 302 ft-ba került. E szép lobogó alatt aztán fölvonultak a nagyvendéglő termébe a dalárok.

Pont 6 óraker kezdetét vette ugyanott a hangverseny.

Kacsary zenekara a „Benyovszky” operából játszott s ezáltal is ügyesen kezelték a nyiretyűt. Ezután „Szent az érzet” a dalároktól, mely művészi de nehéz alkotás darabban igazán bravourt csináltak; a közönség tappsal jutalmazta őket. Szép volt látni és tapasztalni, hogy a válogatott közönség mily figyelemmel csüggött az előadáson.

Majd Bacso János ur lépett ki, közbejött akadály következtében nem Ábrányitól, mint a programon írva volt, hanem Kiss Endrétől szavalt egy alkalmi költeményt, csendesen és érthetően, kelte hangárnylattal, — nemes enthusiasmmal annyira, hogy végül, valamennyi kis kéz tappsal tüntette ki az ügyes szavaltól.

Most egy percze esend lőn. A szerző is jelen volt ez estélyen; de mivel esetleg ő írja e sorokat, megengedi a nyújas olvasó hogy — hallgasson.

Következett „Italia” (duett) zenekísérettel előadva P. müködő, — és Goies pártoló tag urak által. P. szép csaknem nőies hangja, mintegy enyelgni látszott Goies tiszta s erős baritonjával, s nem tudunk ha kimondni, hogy a mily kedves egyéniség, épen oly kedves és jó dalnokok.

Ezután az összes dalárok által „Dalra” Zimaytól adatott elő. A közönség zajosan megtapsolta őket s fáradhatlan karnagyukat Kovács Károlyt kihívta, ki a jobbára iparosokból álló dalárszallattól ily szép estélyben részesített hennünket. A bejött tiszta jövedelem, szintén kielégítő.

A közönség késő reggelig mulatott és pedig jól. XII. Kelemen bizonyosan visszavonta volna anathemáját, melylyel egykor a tánczot s a tánczókat sújtá; oly szép és őszhangzó, volt ez estély. Máskor legfőlebb ott feleldhetjük tekintetünket, míg táncz közben. Karunk folyódként ölelheti át a kedves szöke, vagy barna kis leányt. Egy elszabadult hajfűrt a kedves idomu főrel csinaltanokdik s ingerkedik kipirult arcúkkal. Itt egy kézzorítás adatik és fogadtatik: amott a szemek beszélnek; — itt szövetség köttetik; amott tán boulik.

De csitt! mert még vagy az előbbi, vagy az utóbbival magamat is gyanuba hozom; amit pedig aligha venne jó néven egy kedves „valaki.”

Hátra lenne még az, hogy ki legyen az estélyi koszorúja? Ezt kissé bajos eldönteni. Legyen az közös minden jelenvolt hölgygyel, ok is egy ily koszorú voltak Egy róza magában is szép ugyan; de egy ily szép rózsákból fűzött koszorú, még szebb. Ne vegyük ki az egyes virágokat a koszorúból! Kedvesek voltak ok mindnyájan; az elismerés koszorúja is legyen tehát közös. Ti bájos és lelkes kisvárdai hölgyek, kik cipzót lelkesedést s talán egyémelyitek szívet is adott a dalért cerebébe, soká éljete!

K. E.

UJDONSÁGOK.

(sz.) Lapunk azon t. ez. előfizetőit, akiknek előfizetési idejük már lejárt, tisztelettel kérjük, az előfizetési díjaknak szíves bekielődésére: hogy a lapkiadó-társulat tájékozassa magát s a nyomtatandó példányokról gondoskodhassék.

(Sz-6) Követválasztási mozgalmak Szabolcs-megyében. A bogdányi választókerületben a jobboldal gr. Keglevich Istvánt, a sz. baloldal Elek Gábert, — a kállói v. kerületben, a jobboldal Kauszay Károlyt, a

baloldal Kállay Ákóst, — a kisvárdai v. kerületben, a jobboldal Czöbel Albertet, a baloldal Bárczy Ödönt, — a nádudvarkerületben, a sz. baloldal Lukács Ignácot, — a nyiregyházi v. kerületben a jobboldal gr. Lónyay Menyhértet, a baloldal Vidliczkay Józsefet, — a nyirbátori v. kerületben a jobboldal B. Vécsey Józsefet, a baloldal Genesy Károlyt, a t. löki v. kerületben, a jobboldal Kállay Gusztávot, a baloldal Szomjas Józsefet léptették föl követjelöltekül. A nádudvari kerületben Patay István feléptetéséről is szó van

(sz.) Ivanka Imre az északkeleti vasut vezérigazgatója, folyó hó 2-án és 3-án szemlélt meg a nyiregyházi-ungvári vasuti építkezéseket. Mint megbízható forrásból tudjuk, a vezérigazgató ur teljes megelégedését nyilatkoztatta ki, ugy a föld-, mint egyéb építkezések fölött, mind minőség, mind mennyiség tekintetében; egyszersmind több fontos s az építkezést nagy mérvben siettető intézkedéseket is tett.

× A bogdányi választókerületbeli jobboldali elveket valló választók, folyó hó 4-én párttanácskozást tartottak a nyiregyházi sőtön. követjelöltségük felléptetés tárgyában. Mint fentebb olvasható, a követjelöltné néve meg is állapodtak.

(H. a) A borsodalmkolezi kölesönös kiházásító-egylet elnöke. Eördög István ur a mult heten Nyiregyházára jött, hogy a szabolcsi, hajdu- s n. kunsági kerület részére, a részvényesekkel egyetértőleg, kezelőbizottságot alakítson össze, mely bizottságnak feladata leend: az egylet hitelnek és jöhrnévének, az egyleti ügyek tisztá s lelkiismeretes kezelése s vezetése általi megalapítása s szilárdítása. A bizottság meg is alakult; elnökül Hoffman Adolf, tagokul Reichman Salamon, Guttman Jakab, Kraus Lajos s Neumann Kálmán választatván meg A bizottság, mint halljuk, már meg is kezdette működését.

† Szomoruan leverő, szívet s lelket megrendítő hír írta meg a kállói-nyiregyházi távsodronyoktól folyó hó 1-én, hogy az épen Nyiregyházián időzött apát a legborzasztóbból értesítse, ami csak egy szerető s gyermekeiért elő-haló apát érhet az életben. Mély megilletődéssel reprodukáljuk a gyszós hírt, mely a nyiregyházi összes értelmiségre oly megdöböntelő hatott, — megyei főorvos dr. Szabó Dávid ur Ilka leányának önmérgezés folytán a legváratlanabbul bekövetkezett tragikus halálát. Alig szárnyalta be a szomorú hír városunkat, mintha lába támadt volna a részvétlenek, oly lázas sietéssel sereglettek össze az emberek és tudakozódtak a hihetetlennek tetszett hír valóságát s okáról. A hír valósága fölötti kétséget, csakhamar eloszlattak az ok sok fájdalommal látogatott apa által felmutatott távsörgöny. A szomorú esemény oka azonban el van rejtve halandó elme elől. Magával vitte azt a kiszendvetet a sirba, mely soha sem fogja azt visszaadni. A szük földről, a lelkek világába költözött lélek porló hüvelyét, folyó hó 3-án hozták át Kállóból Nyiregyházára, hogy a tavaly sirba helyezett legjobbjó anya hamvai mellé tegyék. Kopersóját sokan, igen sokan állották körül és keresték oda, ahová a boldogult oly annyira sietett. Ne keressék az okot, mely a dicsőültet eme megrendítő lépésre bírta; ne zavarjuk álmat bántó találgatásainkkal. Bocsássanak meg neki azok is, akiknek e titokteljes tette által, oly mély fájdalmat okozott; keressék fel gyakran csöndes nyughlyét; sirják el fölötté a fájdalomukat a susogó szölvével. Aki oly bátran és nyugodtan tudott meghalni, mint ő, mindig méltó a szív bocsánatára, a fájdalom könnyjére és a sir nyugalmára.

(Sz-6) Vidliczkay Józsefnek, mint a nyiregyházi baloldali követjelöltnék, Debreczen város polgársága, egy dísz zászlót szándékozik küldeni a választóság A debreczeni polgárság, e tette által, nem csak a jelölt iránti őszinte tiszteletének, hanem a nyiregyházi ellenzék választópolgárokhoz meleg ragaszkodásának is kifejezését kíván adni. Bár ezidő szerént a „Szabolcs” sem egyik, sem másik párt hoz nem tartozik; mindazáltal tekintettel arra, hogy előfizetői közt aránytalanul nagy számat képvisel az ellenzék; méltányos dolognak látjuk, a debreczeni polgárságnek az elvárati figyelmét lapunk útján előre is köztudomásra hozni.

(S-h.) Gyengő Lászlót, a nyiregyházi-ungvári

vasutvonal vállalkozóját, megrendítő szerencsétlenség érte. Folyó júliushó elsőjén ugyanis, családijával a vasutvonal Demecserre kirándult. Ő és családja egy teherkocsin foglaltak helyet. Midőn visszafelé jöve, a nyiregyházi kiindulási helyre értek, az ügő mozdony egy, az utban minden jelzés nélkül állott s a koromszót est miatt észre nem vett más mozdonyba ütözött; minék következtében, a teherkocsin épen figyelő helyzetben állott vállalkozó kiesvén, a derek, erőteljes férfianak jobb lába a kerék alá került s al-lábszára egy pillanat alatt szétszematott. Helyben nem találkozáv orvos, aki a szétszematott tag levágására vállalkozott volna, Pestre táviratoztak, honnan, harmadnapra Verrey Soma ur csakugyan leérkezett s a sérült al-lábszár szerencsésen amputálta. A beteg, lezámítva a még mindig nagymérvű fájdalmakat, ezidőszereint veszőlyen túl van.

(N-i) A felsőtiszavidéki gazdasági-egylet kiállítására, mely e folyó hó 17-én, 18-án, 19-én és 20-án fog megtartatni, figyelmeztetjük a megyei és városi gazda- és iparosközönséget. Az e kiállítás iránt megyékben nyilvánuló részvét és érdeklődés minden oldalról oly silány, amely közgazdasági tekintetben, valóságos kalamitás. Különösen az iparosok azok, akik egyáltalában nem akarnak lelkesülni a kiállítás ügye iránt, ami pedig igen sok tekintetben előnyére szolgál Nyiregyháznak. E nagy közöny mellett, annál nagyobb dicséretet és kitüntetést érdemel az a nyiregyházi két polgár, akik, dacára annak, hogy nem mesterek, saját készítményű tárgyakat lépek ki a kiállítási versenyre. Az egyik Huszky Mihály, aki egy szövőgépet, a másik pedig Grünwald Menyhért, aki egy takaréktűzhelyet jelentett be a végrehajtott bizottságnál. Hát a szabók, szűsökök, eszmiadiak, pékek sat. hol késnek?!

(T-y) Polgár város határát, mult hó 28-án, délelőtt 11 és 12 óra közt, mint onnan értesítik lapunkat, a jégeső, teljesen tönkre tette annyira, hogy néhány gazda kivételével, a lakosság még csak vető magya sem leend az idej íratásból. A csapás, mely e jégesővel Polgár városát érte, még az 1863-iki isegnél is sulyosabb. Reméljük, hogy a kormány, legalább az évi adónak elengedésével némileg enyhítend a polgáriak siralmas helyzetét.

× A nyiregyházi-ungvári vasutvonal, mint Ivanka Imre vezérigazgató ittele alkalmából beszélük, folyó év augusztushó 1-én már átadatké a közforgalomnak.

(J-6) A bécsi világkiállításra küldendő tárgyak iránti bejelentési határidő már közel van. Az országos központi végrehajtott bizottság csakis e folyó junushó 15-ig fogadhat el bejelentéseket. Figyelmeztetjük a megye közönségét, siessenek bejelentéseikkel, hogy meggyék is képviselve lehessen e világkiállításra.

* * Hubay Gusztáv és Szupa Andor sziniszagató urak, a nyári színházat már építették a nagyvendéglő udvarában. Az előadásokat, valószínűleg e folyó júliushó végével kezdik meg benne.

× Figyelmeztetjük lapunk becses olvasóit Mandel Mórnak a „Hirdetések” rovatában olvasható értesítvényére.

A KÖZÖNSÉG ROVATA.

Meghívás.

Növendékeimnek ez évi próbatétele f. é. júliushó 9-én, délutáni 2 órátk fog megtartatni, Szénffy Gyula ur iskolai helyiségében, melyre a tisztelt szülőkön kívül, a nevelésügy által érdeklelt t. cz. közönség is, minél számosabban megjelenni szivesen felkérjük. Nyiregyháza, jun. 30. 1872.

Ujhelyi Berta.

Nyilt válasz

A Szabolcs 26-ki számában közzét egy választó polgár nyilt kérélmére.

Az 1848. V. t. czikk 32-ik §-a, minekutána az egyes szavazó neve, a küldöttség által nyiltan felirattot, nem zárja ki azon megyei intézkedést, hogy ezután a szavazó egy mellékteremben, minden rá alkalmazható nyomástól menten meggyőződését követhesse A szavazatok összehamisítása ismét nyilván fog történni.

Dr. Bleuer Miklós

Szabolcsmegye központi bizottm. tagja.

arra gondoltam, hogy szeretett arámat haza vihessen. A menyegző ápril 2-ára volt kitűzve s igen el voltam foglalva leendő lakásunk berendezésével, hogy alkalmas legyen szeretett nom befogadására. Végre ezen feladat is meg lön oldva s megvalloam, oly ékesen s izlésteljesen rendeztem be, hogy fiatal nomet kellemteljesen remeltem azzal meglephetni.

Kielgittent kedélylyel hagytam el ápril elsőjén Holnsteint, hogy gözhajón az Elben Dresdáj, onnan pedig Lipesébe utazzam, hol azon nap estéjén, a menyegzőt megelőző kis estélynek kellett tartatnia.

Az ég tiszta s kék volt; mintegy a természet is örülni látszik velem együtt boldogságomon. Utam a Rigóvízgyőlyön keresztül még sohatem tetszett oly bájosnak és kedvesnek, mint azon reggelen s hamarabb mintsem véltem, Rathenbe érkezém. A gözhajó még nem volt ott; elég időt vehettem tehát magamnak a vendéglőbe menni, magamat felfrisitend.

Végre megszólalt a hajó megérkezését jelentő csapra; kisiettem a hajóra, hol csakhamar észrevettem, hogy kis táskámat a vendéglőben hagytam. Az elindulási idő nagyon rövid volt; de táská nélkül nem utazhattam tovább, mert az rejté minden kincsemet, és a drága észkereket, melyeket szeretett arámnak szántam.

Minden gondolkodás nélkül visszasiettem a vendéglőbe, egészen meglepedve utitáskámról, mely völegényi öltözetemet foglalta magában. Ott maradt a hajón. Bemenvén volt szobámba, hol kis táskámat az asztalon felejtém, mitsem találtam. A társza a pinczérrel együtt eltűnt; egy ember sem volt közelemben, kitől tanácsot kérhettem volna. Lármámra végre elősietett a fogadó, kis táskámat azonnal kézbesíté. Ezután visszasiettem a folyamparthoz; de már akkor a hajó elindult. Kiabáltam utána, zsebkezdőmet mint egy békelo-

hogót lobogtattam a levegőben; még a vendéglős is segített nagy fehér kötényével; de mindhiába: a hajó tovább ment. Nagy kétségbeesésben az Elbébe ugrottam volna a hajó után uszandó; de szerencsétlenségemre nem tudtam uszni.

„Adjatok egy csónakot, — kiáltottam, — utitáskám a hajón maradt; azt mindenesetre utól kell érnem!” A szerencsétlenség sohasem jár egyedül. Találtam ugyan egy sajkát, de az erősen oda volt láncozva a parthoz.

Az eget, a fogadót s minden körülállót kértem, hogy könyörüljenek meg rajtam; oldják fel a lánczot; de a vas daczolt minden erőnkkel. A vendéglős sietett előhozni a sajka tulajdonosát, s kevés idő múlva, mely nekem éveknek tetszett, — előjöv a sajkatulajdonos lassu kényelmes léptekkel. Eleje szaladtam, kérve kényseritém, hogy kettözöttém meg lépteit; toltam mivel igen lassan ment, segítettém neki a lánczot feloldani; csupa türelmetlenségből rögtön a sajkába ugrottam... s a sajka ingott s én váratlanul a vízbe estem.

A hajós evezője segélyével kifogott szerencsém. Megnyugtatóssamra végre észrevehém, hogy az utitáskám, mely egész kincsemet foglalá magában, még mindig nyakamban függött; de kalapom... vigan uszott az Elbén lefelé. „Csak evezzen a hajóhoz; egy kalap vesztéség még nem a világ, — biztattam a hajóst, aki is a sajkát gyorsan hajtá a hajó felé. Vizes ruhám rendezése annyira igénybe vette időmet, hogy nem ügyelhettem meg a hajós evezését.

Végre szerencsésen közelébe érém a hajónak. Már hallottam az évező csapásait; kiabáltam, intettem. Végre a hajó lassítá menetét s megállott. Nagy teher osett le szivemről, amint a hajóra léptem. Most már biztonságban valék s örömben a hajóst jól megjutalmaztam. Hogy mentve legyek az utazókunk kíváncsi s ne-

vető tekinteteiktől, a kapitányhoz mentem, s kértem adna nekem egy szobát. Barátságosan bevezetett szobájába s tanácslá, hogy vessem le felöltönyömet, megfogja majd szarítania a gépben örömmel belemegyeztem s kérérem őt, hozzatna elő utitáskámat; de nagy meglepetésemre nem találtá sehol. Magam is megindultam keresni; körülnéztem a hajón a tájékat; de mily nagy volt bámolatom, midőn ahelyett, hogy lefelé Dresdába mentik volna, felfelé haladtunk. Első pillanában azt hívéim, hogy a hajó tévedt el s figyelmeztettem a hajóskapitányt, mire ő mosolygott. A gözhajó valóban Schandauba uszott.

Most már világos volt előttem az egész iszonyu tévedés. A sajkatulajdonos azon hajóhoz vitt engem, a melyik épen akkor Rathen mellett evezett el Schandaub felé; én pedig zavaromban, az önkénytelen fürdésöközta felindulástól, nem vetém észre a tévedést. Kétségbeesésben kitéptem volna hajamat; sirni tudtam volna; de az nem használt semmit; nem változtattam meg a hajó menetének irányát Minden erőmet össze kelle tehát szednem, hogy sorsomon megnyugodjam.

Nagy kétségbeeséssel ültem ott, arra gondolva, hogy szeretett Bertám Lipesében a pályavaron sikertelen fog várakozni rajtam.

A kapitány, kinek szomorú esetemet elbeszéltem, megnyugtattott s megígéte, hogy Königsteinba fog szállítani, ahonnan aztán a legközelebbi vasutállomásnál gözkocsira ülve, Dresdába s onnan Lipesébe még jökor elérhetek.

Ez legalább egy kis vigasztalás volt számomé. Kissé nyugodtabb levék s helyzetemet okosabban keresztülállhattam. A kapitány egy kalapot kölcsönzött, hogy legalább ne menjek hajadon fölve Dresdába. Örültem, hogy boszantóbb nem volt helyzetem. (Folyt. kör)

A kecskeméti iparműkiállítás rendezőbizottságától a következő levelet kaptuk, melynek folytán felhívjuk lapunk olvasóinak figyelmét a kiállításra vonatkozó alábbi figyelmeztetésre: „A kecskeméti iparműkiállítás rendezőbizottságától. Tekintetes szerkesztő ur! A kecskeméti iparegyesület által rendezendő országos iparműkiállításra felette szükséges levén hazai közönségünket minél általánosabban figyelmeztetni, bátorodunk az okból mellékelt felhívásunkat azon tiszteletteljes kéressel csatolni, hogy becses lapjába mielebb felvenni méltóztassék. Megkülönböztetett tisztelettel maradunk Kecskemét, 1872. június 28. A rendező bizottság nevében aláíratos szolgálai Katona Zsigmond, elnök. Ifj. Nagy Lajos, jegyző.”

Figyelmeztetés

a kecskeméti iparműkiállításra.

A kecskeméti iparegyesület által rendezendő állami nagyszabású iparműkiállítás f. é. mártius hó 16-án kibocsátott felhívás értelmében, a bejelentések határideje július 20-án lejárandó levén, el nem mulaszthatja a rendező bizottság Magyarország iparosait és művészeit is a kiállításban részvételre újonnan felkérni annál is inkább, mert bizottságunk több tekintélyes hazai szakfőnök által erősítve, igyekezni fog maga részéről mitem mulasztani el, hogy ezen a haza összes területére kiterjesztett első általános ipartárlat, szerencsés megoldást nyerjen.

Ha bár az eddig eszközölt bejelentések már is kiváló jeles műveket ígérnek, 22 terem és nagy tér állván rendelkezésre, eredménydus siker csak úgy remélhető, ha hivatott hazai iparosaink, e kiállításban minél számosabban résztvenni feladatuknak tekintik.

Magyarország iparosai! ez az első általános ipar-

műkiállítás, melyre önkök együttesen felhívattak. Nem a bécsi kiállításról van itt szó, hogy műveinket a nagy világ iparával szembe állítsuk; mi hazai szerény iparunknak előlegesen saját körünkben eszközölnöd kölcsonös és bizalmas bemutatását ohajjúk. Hogy magunkat tovább tájékozhasssuk, ez az első feladat.

Jelentkezzenek önkök minél előbb, minél számosabbban.

Különösen az iparos egyleteket kérjúk, jelesebb tagjajkat: kiállításunkra buzdítani. Amennyiben pedig sokakat a szállítási költségek terhe is visszatart, ilyeneknél a kiváló művek elküldetését közpénztárukból fedeztetni javasolnánk. Vagy sziveskednének községi hatóságainál, oda törekedni, hogy ezek — követe Szeged sz. kir. városnak 1870-ben hozott azon határozatát, mely szerint az ily művek szállítási költségeit maga ajánlközött viselni — közpénztárukból fedezni sziveskedjenek.

Több rendbeli megkeresések folytán, hogy vajjon a tárlat a hazai borokra is kiterjesztetik-e? jelenti a bizottság, hogy minden, ami Magyarország előhaladását, tudomány, művészet, kereskedelem és iparban, legyenek az utóbbiak gyári, kézműi vagy termékbeliek, feltüntetni képes, kiállítható.

Ugyintze kiállíthatók, minden. Föld, ásvány, vegytermékek és művek; Kertészeti, borászati eszközök; Gazdasszonyi készítmények; Divatczikkék és női munkák, melyek kereskedelmi, szépművészeti, házitakarékossági szempontból hasznosak, szépek és tanulmányozásra méltók.

Ennélfogva felhívjuk különösen bortermelőinket és a növényeket is, hogy ezen hazai általános nagyobb iparműkiállításban, Magyarország bortermékét, valamint gazdasszonyi készítményeiket is minél méltóbban bemutatni sziveskedjenek.

Előrajz és bejelentési ív, megkeresés esetén mindenkinek azonnal küldetni fog.

Levelek czimezendők: „Az iparműkiállást rendező bizottságnak.”

A tárlat megnyittatik augusztus 31-én és tart szeptember 8-dik napjáig.

Kecskemét, 1872. június 28.

A rendező bizottság

Katona Zsigmond,
bizotts. elnök.

Ifj. Nagy Lajos,
bizotts. jegyző.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycarnoknál július hó 6-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár		Kereskedési ár
		100 köböltölkezdve
Rozs 00—00 fontos	0,00—0,00	
78—80	3,60—3,70	0,00—0,00
79—80		
Buza	4,75—5,00	vámmáza szer.
Arpa	2,50—2,60	
Zab	1,60—1,70	
Tengeri	3,50—4,00	
Köles		
Bab, tiszta fehér		
Káposztarepce	6,00—6,12	6,00—6,12
Lenmag		
Gomborka		
Kendermag		
Mak		
Napraforgómag		23,00—24,00
Szesz 30 foku magy. iteze	27	26

Felölös szerkesztő: K. Kmety István.

HIRDETÉSEK.

H á z e l a d á s.

Nő-nevelődénket a városba beljebb szándékozván áthelyezni, a Nagy-Debreczeni-utczán 1534. szám alatt házunkat eladóvá tesszük.

Ezen háznak igen nagy telke van, amely a Nagy- és Kis-Dobreczeni-utczára nyílik. A telek északi nagyobb fele díszkertré van átalakítva; s a déli kisebb felétől elkérítve van, — amely utóbbin van konyha, kiskert, új istálló, fa-szalmaszín s ólák.

Az épületben 5 szoba és egy alkoven, nagy konyha, kamara, igen szép kettős nagy pincze s az udvaron beföldött kút létezik.

Venni szándékozók értekezhetnek

Palánszky Sámuel és neje tulajdonosokkál.

(3—2)

Egy Strobl és Bansch-féle 2 lóerőre készült arató-gép jutányos áron szabad kézből eladó. Értekezhetni T. Eszláron Önödy Pál tulajdonossal. 4—3

394-ik számú házban az edénypiaczon egy bolt és egy lakosztály bérbeadó. Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

Hirdetmény.

Alulírott szükségképeni kiárlást rendez **Járossy Gusztáv** bolti üzleti kézmű-, divat- és fűszer-áruira, kinél egyszersmind az activ követelések fizetendők.

Szicklássy Mihály
ugy is mint meghatalmazott (3—1)

Értesítvény.
Alulírott, mint az **Eibenschütz-féle nyiregyházi Keresztvárosi** eddigi üzletvezetője és kezelője, meggyőződven azon hiányokról, melyeket az itteni ruházatiak pótlóni nem képesek, elhakarótan a helybeli piaczon egy, az igényeknek minden tekintetben megfelelő

R. K. K. T. Á. R. T.
NAGYVÁLLALÁSÁSU

állítani és rendelkezni: hogy ezáltal egy a helybeli, mint a vidéki t. cz. közönség részére, könnyűvé legyen a legújabb divat szerentű készítmények jutányos beszerzését. Továbbá minden megrendeléseket a legpontosabban és jutányosabban eszaközöni felhatalmált tuztem magam elé, hogy a n. é. közönség pártfogását ne csak kiérdemelyem, hanem bizostisam is hossza időre. Kivántra egészen új öltönyök is készíttetnek a lehető leg-rovábbban idő alatt. E tekintetben kellő erők állnak rendelkezésünkre.

Üzleteliségen özy. Polvákné asszony házában, Ilmecz Gyula könyvkereskedése közvetlen közelében van berendezve.

Azon reményben, hogy eddigi szolgálataikészítmények széleskörben nyitvánlandó elismerése által, szerencsés lessek a n. é. közönség szives pártfogását megnyerni, maradván

Nyiregyházán, június hóban, 1872
Teljes tisztelettel
Mandel Már.

MINICH A. NYIREGYHÁZÁN ajánlja a má két év óta fennálló K Ö N Y V K Ö T É S Z E T É T,

mely közelebb a legújabb, és korszerű rézműszerekkel gazdagon felszereltetett; minék folytán nem mulaszthatom el a helybeli és vidéki n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani, hogy különösen summás kötések, igen jutányos áron vállaltatnak fel elkészítést véget. Továbbá készíttetnek mindenféle táskák, bőr- vagy vászonból; megrendelés folytán női munkák befoglalása, selyem, chagrin-bőr vagy bársonyba, méltányos díjazás mellett.

Az ideai cséplési idényre

kölcsön- és eladó új terményszakokat, valamint ponyvákat dús választékban és le szállított árak mellett ajánl

Fried Jakob

Raktár: az Orosztemplom közelében létező tulajdon házában. (2—2)

(3—2)

Értesítvény.

Tisztelettel alulírottnak van szerencsése a nagyérdemű közönnégnek tudomására juttatni, mikép **Mandl Már**, ki eddig üzletem élén állott s érdekeimet képviselte, f. évi májushó 16-ika óta üzletemből elbocsátván, többé vele minden összeköttetésem megszűnt s mint ilyen nevenben és czégem alatt semmi jogos alkukat nem köthet. Miről midőn szerencsém van a n. é. közönséget értesíteni, egyszersmind szabadságot veszek magamnak azon ohajom és reményem kifejezésére, hogy mindazon bizalomnak melyvel eddig a n. é. közönség megajándékozni kegyes volt, jövőben is, ha azt nem vonandják meg tőlem, legőszintébb és legfontosabb feladatom leend megfelelni.

Ezekután ajánlom a pazoni-utczában fekvő Koblicz-féle házban levő **férfi- és nőruhaktáramat**, mely uti öltönyökkel is gazdagon el van látva, a n. é. férfi- és hölgyvilág szives figyelmébe.

Nyiregyháza, június hó 29. 1872. Teljes tisztelettel
Eibenschütz D.
szabómester.

Építkezőknek.

Alulírott B.-Kereszturi kőbányájában. a legjobb minőségű épületkő, tetszés szerinti mennyiségben folyvást kapható.

Értekezhetni alulírottnal, Nyiregyházán, Tokaji-nteza 414. sz. alatti lakásán; vagy a Nyiregyháza-Nagy-Kállói országút mellett, utépítési állomáson.

(6—4)

Flégler Márton.

3—2

Kiadó ház.

A nyiregyházi ágost. evang. egyház a gymnasialis épületet, olyan állapotában a mint most van, átalakítatlanul — lérbe adni szándékozik. — Ajánlatok a felügyelő t. **Nikelszky Mátvás** urhoz nyujtandók be